

HUBUNGAN KERAJAAN BRITISH-KOMUNIS DI TANAH MELAYU ERA PERANG DUNIA KEDUA, 1941-1945

Ahmad Zaki Mohd Johari*

Abstrak

Kerjasama antara British dengan Parti Komunis Malaya (PKM) di Tanah Melayu dan Singapura, semata-mata untuk menentang musuh mereka bersama iaitu Jepun, walaupun kedua-dua pihak berlainan ideologi dan bermusuhan. Penentangan kuasa fasis yang cukup kuat sama ada di barat dan di timur dunia, telah memaksa British dan PKM membentuk suatu kerjasama ketenteraan yang diikat kuat melalui perjanjian bagi menghadapi kemaraan kuasa Jepun dan mengurus negara pasca perang. Kerjasama ini telah membuahkan kejayaan. Pada satu pihak, Pakatan Bersekutu (British) dan PKM telah berjaya mengalah dan mengusir Jepun keluar dari Tanah Melayu sehingga British kembali berkuasa. Manakala pada pihak PKM mereka telah berjaya membina sebuah angkatan bersenjata yang terlatih iaitu pasukan Malayan People's Anti-Japanese Army (MPAJA). PKM juga berjaya membentuk sebuah kerajaan bersama dengan British untuk waktu yang singkat untuk mentadbir Tanah Melayu dan Singapura, sebelum kedua-dua kuasa ini kembali berpisah dan bersengketa.

Kata kunci: Kerajaan British, Parti Komunis Malaya, MPAJA, Operasi ZIPPER, Force 136, 101 Special Training School

Pendahuluan

Kerjasama British dengan PKM bermula sejak kemaraan tentera Jepun ke Tanah Melayu dan Singapura pada penghujung tahun 1941. Kerjasama antara kerajaan British yang diwakili oleh pasukan Force 136 dan kemudiannya oleh British Military Administration (BMA). Manakala PKM diwakili oleh pasukan bersenjata mereka iaitu MPAJA. Hubungan antara kedua-dua pihak itu terbina dalam bentuk kerjasama ketenteraan dan mengurus pentadbiran negara ketika era perang dan pasca perang. Matlamat utama kerjasama tersebut untuk mengusir tentera Jepun dari Tanah Melayu. Oleh itu beberapa rundingan dan perjanjian telah dicapai di antara kedua-dua pihak, British dan PKM. Antaranya British bersedia menerima tawaran PKM untuk bekerjasama menentang Jepun. Sehubungan itu British mengambil langkah melatih anggota komunis menggunakan peralatan senjata serta melibatkan PKM dengan operasi sulit bagi

* Dr. Ahmad Zaki Mohd Johari ialah pesara guru; memperolehi ijazah doktor falsafah dalam bidang Sejarah Malaysia dari Universiti Malaya, Kuala Lumpur.

menawan semula Tanah Melayu dan Singapura daripada pendudukan Jepun. Dalam pada itu, para anggota komunis MPAJA juga akan dilindungi daripada sebarang dakwaan jenayah perang selama tempoh PKM memerintah Tanah Melayu. Hubungan baik kedua-dua pihak antara PKM-Kerajaan British terus berkekalan dalam tempoh yang agak panjang sehingga pertengahan tahun 1946, sehinggalah British menerima pembubaran pasukan MPAJA secara rasmi. Namun begitu, pada prinsipnya kerajaan British ternyata melaksanakan dua dasar yang berbeza dalam hubungannya dengan PKM. Pada satu aspek, British menunjukkan hubungan kerjasama tetapi dalam sudut yang lain British jelas melaksanakan dasar untuk menghalang dan mengawal kegiatan PKM. Prinsip yang sama juga diamalkan oleh pihak komunis dalam hubungan mereka dengan kerajaan kolonial itu hanya sebagai rakan untuk sementara waktu.

Hubungan Kerajaan British- Komunis Sebelum Perang

Dasar PKM di Tanah Melayu dan Singapura amat dipengaruhi oleh Comintern (Komunis Antarabangsa). Setelah Rusia dan Jerman menandatangani 'Non Aggression Pact' pada 23 Ogos 1939, pendirian PKM berubah menjadi pro-fasis dan bersifat anti-imperialis barat.¹ Dengan termeterainya perjanjian tersebut, Comintern mengarahkan PKM agar mengganggu persediaan Britain menghadapi peperangan. PKM menimbulkan pelbagai masalah dan tuntutan-tuntutan perburuhan serta tindakan mogok secara haram di Tanah Melayu melalui Malayan General Labour Union (MGLU) yang mereka kuasai sehingga pada tanggal 1 September 1939, Britain dan Perancis mengisytiharkan perang terhadap Jerman, kerana menceroboh Poland dan Pendirian PKM yang bersifat anti-British itu menjadi semakin jelas setelah meletusnya Perang Rusia-Finland (Russo-Finnish War) pada 1939-1940.²

Bagaimanapun, situasi sebaliknya terjadi, dengan berlaku perubahan yang sangat ketara terhadap dasar PKM setelah termeterainya Perjanjian Pakatan Bertiga (*The Tripartite Pact*) antara Jerman, Itali, dan Jepun di Berlin pada 27 September 1940. PKM kini menerima arahan daripada Parti Komunis China (PKC) agar mengubah dasar perjuangan mereka sebelum ini daripada dasarnya bersifat anti-British kepada dasar menyokong British dan Pakatan Bersekutu. Ini berikutan dengan kemungkinan besar akan meletusnya perang antara Jepun dengan Britain. Oleh itu, semua gerakan anti-British dan kegiatan pemogokan serta masalah perburuhan yang dicituskan oleh komunis di Tanah Melayu perlu dihentikan segera. Sebaliknya, PKM kini mengembelingkan gerakan anti-Jepun dan membantu British menghadapi peperangan.³ Tambahan lagi setelah Jerman menyerang Rusia, pada 22 Jun 1941, Rusia bertindak untuk menyertai Pakatan Bersekutu pada Jun 1941, bersama Britain dan Amerika Syarikat. Situasi genting ini menyebabkan PKM menerima arahan daripada komunis

- 1 Anthony Shaw and Ian Westwell, *World in Conflict 1914-45*, London: Fitzroy Dearborn Publisher, 2000, hlm. 213 dan 214. Lihat juga Indrajaya Abdullah (terjemahan), *Ringkasan Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*, Petaling Jaya: Strategic Information and Research Development Centre (SIRD), 2014, hlm. 1; Bryan C. Cooper, *Decade of Change; Malaya and the Straits Settlements 1936-1945*, Singapore: 1998, hlm. 434.
- 2 Memorandum on the Force 136, Organisation in Malaya by Lt. Col. D.G. Gill-Davies R.E dalam D.C.C.A.O., 227/42. Resistance Force, Force 136, hlm 1, Para 5.
- 3 Anthony Shaw and Ian Westwell, *World in Conflict 1914-45*, hlm. 238. Lihat juga, Victor Purcell (terj. Nik Hasnaa Nik Mahmood), *Orang-Orang Cina di Tanah Melayu*, Skudai: Universiti Teknologi Malaysia, hlm. 220 dan 238; Bryan C. Cooper, *Decade of Change; Malaya and the Straits Settlements 1936-1945*, hlm. 434 dan 435; C.M. Turnbull, *A History of Singapore, 1819-1975*, Singapore: Oxford, University Press, 1977, hlm. 166. Indrajaya Abdullah, *Ringkasan Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*, hlm. 1.

antarabangsa agar menyokong Pakatan Bersekutu dan mengambil langkah bekerjasama dengan Britain di Tanah Melayu bagi menentang dasar pencerobohan Jepun yang telah bersekutu dengan Jerman.⁴

Dengan itu, dasar anti-imperialis-kapitalis yang diperjuangkan oleh parti tersebut dilupakan buat seketika. Bagaimanapun secara rahsianya, PKM masih tetap komited dengan dasar mereka untuk terus memerangi dasar kapitalisme dan kolonialisme British di Tanah Melayu bagi menubuhkan negara komunis yang dinamakan sebagai Republik Demokratik Malaya.⁵ Dalam kegetiran akan teretusnya peperangan, pada 10 Julai 1941, iaitu enam bulan sebelum berlakunya serangan pertama Jepun ke atas Tanah Melayu, Mesyuarat Eksekutif PKM kali Ke-2, dalam Perhimpunan Ke-7 parti tersebut di Singapura, PKM telah mengambil keputusan untuk menentang kemaraan tentera Jepun dan mempertahankan Tanah Melayu. Maka, tawaran diajukan kepada British untuk membentuk suatu bekerjasama, termasuk dalam perkara yang berkaitan dengan hal-hal bantuan antara kedua-dua pihak sekiranya teretusnya peperangan.⁶

Dengan perkembangan tersebut, Lai Tek iaitu setiausaha agong PKM, melalui pegawai khas beliau di Singapura telah menawarkan rekrut PKM untuk menerima latihan ketenteraan daripada tentera British. Lai Tek mencadangkan, pasukan tersebut digerakkan dalam unit pertahanan khas yang diletakkan di bawah pemerintahan secara langsung Ketua Pegawai Pemerintah Tanah Melayu, Lt. Jeneral Arthur Ernest Perchival. Bagaimanapun, pada peringkat awal tawaran tersebut, Gabenor Singapura, yang juga Gabenor Negeri-Negeri Selat dan juga Pesuruhjaya Tinggi bagi Negeri-negeri Melayu, Sir Shenton Thomas telah menolak dengan tegas tawaran kerjasama yang dikemukakan oleh PKM tersebut. Keadaan ini berikutan dasar dan pendirian kerajaan British adalah jelas dan tegas. British tidak akan berkompromi dan berurusan dengan pertubuhan yang telah diharamkan serta menjadi pendorong kepada kebangkitan gerakan-gerakan anti-kapitalis dan imperialis British di Tanah Melayu.

PKM adalah sebuah pertubuhan politik yang ditubuh secara tidak sah, kerana organisasi tersebut ditubuhkan secara menyalahi Undang-Undang Pertubuhan Tahun 1928, malahan organisasi itu juga bergerak secara haram. Justeru itu, ramai dalam kalangan anggota dan pemimpin PKM telah ditangkap dan dibicara di mahkamah. Mereka kemudiannya dijatuhi hukuman, sama ada dipenjarakan ataupun dihantar pulang ke negara asal mereka. Ini berikutan anggota komunis didapati melakukan pelbagai kesalahan disebabkan menentang pentadbiran kerajaan British. Dengan menganggotai PKM dan kesatuan sekerja, mereka melakukan pelbagai hasutan terhadap pekerja lombong dan ladang supaya melakukan tunjuk perasaan terhadap majikan. Alasannya, mereka mahu menuntut suasana bekerja yang lebih baik dan upah

4 Chin Peng, *My Side of History*, Singapore: Media Master, 2003, hlm. 60. Lihat juga, Memorandum on the Force 136, Organisation in Malaya by Lt. Col. D.G. Gill-Davies R.E dalam D.C.C.A.O. 227/42. Resistance Force, Force 136, hlm 1, Para 5; Harry Miller, *The Story of Malaya*, Kuala Lumpur: Synergy Media, 2007, hlm. 196; C.M, Turnbull, *A History of Singapore, 1819-1975*, hlm. 167; Charles Cruickshank, *SOE in the Far East*, New York: Oxford University Press, 1983, hlm. 191; Antony Shaw dan Ian Westwell, *World in Conflict, 1914-1945*, hlm. 254; Tsuneo Watanabe and James E. Auer,(eds.), *From Marco Polo Bridge to Pearl Harbor: Who Was Responsible?*, Tokyo: The Yomiuri Shimibun, 2006 hlm. 117; Indrajaya Abdullah, *Ringkasan Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*, hlm. 1.

5 N.S. 1129/1940. Translation. The Malayan Communist Party's Ten Principles, hlm. 6A. Lihat juga, Chin Peng, *My Side of History*, hlm. 60.

6 Victor Purcell, *Orang-Orang Cina di Tanah Melayu*, hlm. 238; Shan Ru Hong, *Gold in The South: The Story of an Immigrant*, Kuala Lumpur: Penerbitan Abad Dua Puluh Satu, 2007, hlm.117; Gene Z. Hanrahan, *The Communist Struggle in Malaya*, Kuala Lumpur: University of Malaya Press, 1971, hlm. 61.

yang lebih tinggi. Bagaimanapun, tindakan mereka itu telah menjejaskan banyak produktiviti syarikat dan menyusahkan kerajaan British.

Oleh itu, sebarang tindakan untuk menerima tawaran pakatan kerjasama dengan pihak komunis itu dianggap sebagai suatu pengiktirafan terhadap kedudukan musuh British di tanah jajahan milik British itu sendiri. Justeru itu, sebarang usaha dan tindakan untuk bekerjasama dengan pihak komunis, tentunya akan mengecewa dan dianggap mematahkan semangat penduduk di Tanah Melayu. Sebenarnya, penerimaan terhadap tawaran komunis itu juga akan menjejaskan dan memalukan kerajaan British. Ini disebabkan tindakan-tindakan tegas British sebelum itu terhadap pemimpin dan anggota PKM. Mereka dianggap sebagai golongan yang tidak diingini ataupun musuh. Dengan itu ramai daripada mereka yang telah ditangkap dan dipenjarakan atau diusir keluar daripada negara ini melalui beberapa tindakan perundangan yang diguna pakai sejak awal Januari 1927 hingga tahun 1940 seperti Section 12, Enactment 20, 1927; Section 2, of Kedah Banishment Enactment No. 5 of 1341 dan Section 3 (i) Federal Banishment Enactment.⁷

Peranan PKM Sewaktu Perang

Pada 7 Disember 1941, di awal pagi, sekitar 1.00 am, dengan kekuatan seramai 100,000 anggota tentera. Jepun menyerang dan mendarat di wilayah kekuasaan British di utara Tanah Melayu.⁸ Jepun telah melancarkan serangan tanpa memberi sebarang isyarat perang atau pun pengisytiharan perang terhadap Britain. Di Singapura, Jepun melakukan pengeboman terhadap kawasan Seletar, bahagian tengah lapangan terbang dan tengah bandar di Raffles Place. Dalam tempoh yang sama juga, tentera Jepun turut menyerang tanah jajahan mahkota British di Hong Kong. Tentera Jepun turut menyerang dan melumpuhkan Pearl Harbour di Pulau Oahu, Hawaii, sebuah pangkalan tentera laut terbesar Amerika Syarikat di Lautan Pasifik. Serangan juga disasarkan ke atas kota Manila di Filipina, Guam, Wake Island dan Midway, iaitu wilayah penguasaan Amerika Syarikat.

Dengan serangan Jepun tersebut, Perdana Menteri Britain, Sir Winston S. Churchill telah mengisytiharkan perang ke atas Jepun pada keesokannya, 8 Disember 1941. Dengan teretusnya perang Britain-Jepun tersebut, Persidangan Kedua Jawatankuasa Kerja Pusat Ke-7 PKM yang berlangsung pada 10 Disember 1941, PKM telah mengambil keputusan untuk memberi sokongan penuh kepada kerajaan British. PKM mencadangkan kepada British agar

7 H.C.O. No. 344-29. Department Papers. Correspondence from and to H.B., Malaya's Consul-General Canton, Regarding Communist in Malaya. Forward for Transmission to the British Adviser Kedah, hlm. 29 dan 3A. Lihat juga, C.P.O. The Secretariat Negeri Sembilan. 1129/40. Federated Malay State. State of Negeri Sembilan. The Federal Banishment Enactment, hlm. 1; Memorandum On The Force 136 Organisation in Malaya, By Lt-Col D.G. Gill-Davies R.F. Secret. 15 Sept 45, dalam D.C.C.A.O., 227/42. Resistance Force, Force 136, Copy No. 6, helaian 1. Lihat juga, Shan Ru Hong, *Gold in the South: The Story of an Immigrant*, hlm. 63, 64, 132, 133 dan 139; Indrajaya Abdullah, *Ringkasan Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*, hlm. 10 dan 11; Bryan C. Cooper, *Decade of Change: Malaya and the Straits Settlements 1936-1945*, Singapore: Grahams Brash, 1998, hlm. 435.

8 'The London Gazette', dalam Justin Corfield and Robin Corfield, *The Malayan Campaign: The Fall of Singapore*, Singapore: Talisman Publishing Pte. Ltd, 2012, hlm. 138 dan 139. Lihat juga C.M, Turnbull, *A History of Singapore, 1819-1975*, hlm. 162; Anthony Shaw and Ian Westwell, *World in Conflict 1914-45*, hlm. 270; David Thomson, *Eropah Sejak Napoleon*, Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka, 1978, hlm. 368.

semua rakyat di Tanah Melayu dan Singapura, diberikan senjata untuk menentang kemaraan tentera Jepun. Di Singapura, penduduk Cina di pulau tersebut yang dianggarkan berjumlah 600,000 orang ketika itu perlu diberi senjata dan kebebasan untuk menentang pencerobohan Jepun. PKM turut meminta agar British mengukuhkan usaha dan persiapan peperangan menentang Jepun di Tanah Melayu.

Dengan perkembangan itu, PKM kini menumpukan kepada usaha menentang kemaraan Jepun secara bersenjata, di samping melupakan sebentar isu pertentangan kelas masyarakat yang dibangkitkan oleh mereka terhadap pemerintahan British sebelum ini.⁹ Di Singapura, beberapa pertubuhan buruh yang dikuasai oleh PKM seperti Kesatuan Buruh Kilang Papan, Kesatuan Buruh Gudang, Kesatuan Buruh Pengangkutan Beras, Kesatuan Buruh Pemungkah, Kesatuan Buruh Batu, Kesatuan Kebajikan Para Pemandu Tionghoa, Kesatuan Kebajikan Buruh Pelabuhan dan Kesatuan Kebajikan Buruh Penarik Beca turut menghantar memorandum kepada Gabenor Sir Shenton Thomas. Mereka meminta supaya setiap penduduk diberi kebebasan untuk menentang Jepun secara bersenjata.

Pada 18 Disember 1941, berdasarkan keputusan Mesyuarat Jawatankuasa Kerja Pusat Kedua PKM yang berlangsung sebelum itu, parti tersebut sekali lagi mengulangi usul tersebut kepada kerajaan Singapura (British). Dalam tempoh yang sama, Parti Kuomintang (KMT) yang diharamkan sejak 1925, oleh Pesuruhjaya Tinggi British Sir Cecil Clementi, turut sama membuat tawaran kepada Gabenor Singapura, Sir Shenton Thomas, untuk bekerjasama dengan tentera Bersekutu bagi menentang kemaraan Jepun dan tawaran KMT tersebut telah diterima oleh British tanpa syarat.¹⁰ Dengan situasi itu, berdasarkan keputusan Persidangan Jawatankuasa Pusat Keenam PKM, dengan berpandukan keadaan dan situasi semasa yang dihadapi negara ketika itu berada dalam kegetiran kancah peperangan di mana Tanah Melayu serta Singapura, dijangka akan jatuh ke tangan Jepun. PKM mengambil keputusan untuk mengubahsuai dasar perjuangan parti. PKM bersetuju menawarkan kerjasama kepada British dengan syarat-syarat tertentu. Dengan itu, PKM menuntut supaya semua anggota PKM dan ahli-ahli parti politik berhaluan kiri yang ditahan dan dipenjarakan oleh pihak berkuasa British sebelum ini mesti dibebaskan.

Pihak komunis juga meminta agar British memberi pengiktirafan terhadap kedudukan parti PKM sebagai sebuah pertubuhan yang sah. Kerajaan British juga hendaklah memberi kebebasan kepada rakyat untuk menentang Jepun, melengkapkan persenjataan kepada rakyat dan melakukan persiapan peperangan dengan bersungguh-sungguh. PKM turut mahukan kerajaan British mengambil tindakan tegas terhadap mereka yang bersubahat dengan pencerobohan Jepun.¹¹ Keadaan ini berikutan terdapat individu daripada parti politik

9 Indrajaya Abdullah, *Ringkasan Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*, hlm. 15. Lihat juga, Great Britain Ministry of Defence (NAVY), *War with Japan: Background To The War* (Volume 1), hlm. 5; Lynette Ramsay Silver, *The Heroes of Rimau*, Singapore: Cultured Lotus, 2001, hlm. 13 dan 14; Anthony Shaw and Ian Westwell, *World in Conflict 1914-45*, hlm. 265 dan 266.

10 *The Straits Times*, 3 Disember 1945, hlm. 2. Lihat juga, Indrajaya Abdullah, *Ringkasan Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*, hlm. 5 dan 15; C.M. Turnbull, *A History of Singapore, 1819-1975*, hlm. 177; Lihat nota kaki dalam Post Surrender Tasks, Section E of The Report To Combined Chiefs Of Staff By The Supreme Allied Commander South East Asia, 1943-1945, Vice Admiral The Earl Mountbatten Of Burma, hlm. 301, Para, 97; David Thomson, *Eropah Sejak Napoleon*, hlm. 368.

11 Indrajaya Abdullah, *Ringkasan Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*, hlm. 3 dan 6. Lihat juga, Romen Bose, *Secrets of the Battlebox*, Singapore: Marshall Cavendish, 2011, hlm. 87; Mohd Azzam Mohd Hanif Ghows, *The Malayan Emergency Revisited 1948-1960*, Kuala Lumpur: AMR Holding Sdn. Bhd. dan Yayasan Pelajaran Islam (edisi kedua), 2007, hlm. 6.

berhaluan kiri Melayu, iaitu daripada parti Kesatuan Melayu Muda (KMM) yang juga bersifat anti-British dan berjuang menuntut kemerdekaan Tanah Melayu bersama Indonesia,¹² mereka didapati mengkhianati perjuangan PKM dan British dengan bersubahat dengan tentera Jepun dengan memberi maklumat penting mengenai pertahanan British serta membantu tentera Jepun menangkap anggota komunis Cina. Hasil daripada keputusan Persidangan Jawatankuasa Pusat PKM tersebut juga pada 15 Disember 1941, Lai Tek membuat tawaran kepada British untuk menyediakan sukarelawan komunis dengan diberi latihan dan peralatan senjata, bagi membantu pihak British, tetapi Gabenor Sir Shenton Thomas tetap mengulangi pendirian dengan menolak tawaran PKM tersebut.

Ini berikutan beliau amat berkeyakinan kemaraan tentera Jepun itu akan dapat dipatahkan oleh tentera British dengan mudah. Bagaimanapun, pada saat akhir, pendirian Gabenor Sir Shenton Thomas terhadap tawaran PKM itu telah berubah, setelah mendapat taklimat lanjut daripada Pemerintah Angkatan Tentera British di Tanah Melayu, Lt. Kolonel Arthur Ernest Perchival. Serangan tentera Jepun yang dilakukan melalui Singora (Songkhla), Tepa dan Patani di Selatan Thailand. Tentera Jepun melalui Rejimen Ke-5 dan Rejimen Ke-18 daripada Ketumbukan Ke-25, di bawah Pegawai Pemerintah, Lt. Jeneral Tomoyuki Yamashita.

Dalam serangan tersebut Jepun telah berjaya masuk dan menembusi pertahanan tentera British, bahagian utara Tanah Melayu. Pada 8 Disember 1941 (waktu Tokyo), tentera Jepun telah berjaya mendarat di Pantai Badang dan Pantai Sabak berhampiran Kota Bharu, Kelantan, dengan diikuti Changlun dan Jitra, Kedah pada 12 Disember 1941, dan Alor Setar pada 14 Disember 1941, dalam misi Jepun, mara ke Singapura. Laporan terkini menunjukkan kedudukan barisan hadapan Tentera India-British di bahagian utara negeri Kedah telah menjadi kucar-kacir. Pada Selasa, 9 Disember 1941, tiga buah pangkalan utama tentera udara British di Alor Setar, Sungai Petani dan Kota Bharu termasuk di Butterworth dan lapangan terbang awam Teluk Tempoyak di Pulau Pinang, telah mengalami kerosakan teruk dan hampir lumpuh akibat serangan udara tentera Jepun.

Jepun turut menyerang Pengkalan Tentera Laut British di Sembawang dan Pengkalan Tentera Udara British di Seletar, Singapura. Dua hari kemudian, Rabu, 10 Disember 1945, dua buah kapal perang dan kapal tempur British iaitu Prince of Wales dan Repulse yang dihantar khusus untuk mempertahankan Tanah Melayu, bersama 845 anggota tentera telah diserang dan ditenggelamkan oleh tentera udara Jepun di Teluk Siam.¹³ Laporan seterusnya diterima oleh British turut menyatakan, pada 14 Disember 1941, Lt. Jeneral Tomoyuki Yamashita, telah meraikan kejayaan mereka menguasai negeri kedah dan memindahkan ibu pejabat pemerintahan tenteranya ke Alor Setar.

Setelah peperangan berlangsung selama 22 hari, separuh daripada wilayah Tanah Melayu telah jatuh ke tangan Jepun, termasuk Pulau Pinang yang terkini baharu dikuasai.

12 Abdullah CD, *Perang Anti-British dan Perdamaian*, Hong Kong: Nan Dao Publisher (cetakan pertama), 1998, hlm. 34 dan 35; Rustam A. Sani, *Asal Usul Golongan Kiri Melayu: Satu Analisis Berkenaan Kesatuan Melayu Muda*, Petaling Jaya: SIRD, 2011, hlm. 47. Rustam A. Sani, *Asal Usul Golongan Kiri Melayu: Satu Analisis Berkenaan Kesatuan Melayu Muda*, Petaling Jaya: SIRD, 2011, hlm.47, Surat Mustapha bin Hussain, Vice-President, Kesatuan Melayu Muda, KMM Headquarters, Taiping kepada Gabenor Perak, Taiping, bertarikh 30 Mac 1942 (2602), hlm. 1.

13 Great Britain, Ministry of Defence (NAVY), *War with Japan (volume 1): Background To The War*, 1995, bab 1, hlm. 5; Lihat juga Justin Corfield and Robin Corfield, *The Malayan Campaign: The Fall of Singapore*, hlm. 126; Margaret Shennan, *Out in the Midday Sun: The British in Malaya, 1880-1960*, London: John Murray Ltd, 2000, hlm. 231; Tsuneo Watanabe (Edited), *From Marco Polo Bridge to Pearl Harbor: Who was Responsible?*, hlm. 130.

Tentera Jepun meneruskan kemaraan mereka ke negeri Perak dengan menghampiri benteng pertahanan tentera British di Slim River. Dengan situasi genting tersebut, pakatan kerjasama yang diajukan oleh PKM kali ini, telah disambut oleh kerajaan British. British menerima tawaran tersebut berasaskan tindakan berkerjasama itu atas semangat perpaduan dan perasaan muhibah antara kedua-dua pihak.¹⁴ Berikut laporan daripada Timbalan Panglima Earl Mountbatten menunjukkan bahawa kerajaan British secara rasmi menerima tawaran daripada PKM untuk mewujudkan kerjasama ketenteraan antara kedua-dua pihak tersebut:

*The Governor of Singapore, shortly before the fall of Island had extended recognition to the Chinese parties-including the Kuomintang and the Communist Party of Malaya.*¹⁵

Persediaan Komunis Membantu British

Dengan perubahan dasar dan penerimaan kerajaan British untuk bekerjasama dengan PKM, maka pada 15 Disember 1941, satu mesyuarat sulit antara pegawai-pegawai British berlangsung beberapa hari kemudian dengan merancang satu 'blue print' mengenai suatu tindakan khas terhadap suatu rancangan kerajaan British tersebut. Dengan perancangan itu, Gabenor Singapura, Sir Shenton Thomas segera menggugurkan pengharaman terhadap PKM dan juga sekatan ke atas KMT. Kedua-dua organisasi tersebut merupakan pertubuhan haram di Tanah Melayu.¹⁶

Dengan keputusan British untuk membentuk kerjasama dengan kumpulan Resistance Forces tersebut, British dengan segera membebaskan tanpa syarat ke atas hampir 200 orang ahli komunis dan 150 orang tahanan daripada pertubuhan Melayu berhaluan kiri yang bersifat anti-British yang dipenjarakan sebelum itu. Mereka terdiri daripada pemimpin dan ahli kepada Kesatuan Melayu Muda (KMM). Semua mereka ditahan di Penjara Changi, Singapura, saat sebelum tercetusnya perang. Dalam suasana genting ini, gabenor Shenton Thomas, turut menerima cadangan bagi penubuhan Majlis Gerakan Orang Cina. Majlis gerakan tersebut terdiri daripada penyokong parti PKM, KMT, Dewan Perniagaan Cina, Kumpulan Tabung Bantuan Wang Masyarakat Cina (*Chinese Relief Fund Group*).

Dengan berlakunya perubahan dasar daripada Gabenor Sir Shenton Thomas tersebut, ianya memberi maksud bahawa kerajaan British telah memberi pengiktirafan terhadap PKM

-
- 14 Chin Peng, *My Side of History*, hlm. 10 dan 65. Lihat Memorandum on the Force 136, Organisation in Malaya by Lt. Col. D.G. Gill-Davies R.F dalam D.C.C.A.O., 227/42. Resistance Force, Force 136, hlm. 1, para 6; Nota kaki Post Surrender Tasks, Section E of the Report to the Combined Chiefs of Staff, by The Supreme Allied Commander South East Asia, 1943-1945, Vice-Admiral The Earl Mountbatten of Burma, London: Her Majesty's Stationery Office, hlm. 301.
 - 15 Post Surrender Tasks, Section E of the Report to the Combined Chiefs of Staff, by The Supreme Allied Commander South East Asia, 1943-1945, Vice-Admiral The Earl Mountbatten of Burma, London: Her Majesty's Stationery Office, nota kaki, hlm. 301.
 - 16 Memorandum on the Force 136, Organisation in Malaya by Lt. Col. D.G. Gill-Davies R.E. dalam D.C.C.A.D., 227/42. Resistance Force. Force 136, Copy No.6, Copy No.6. Lihat juga CO 237/534/23307, "Kuomintang". Sec. St. Col. to Gov., 12.17.26 (Secret) dalam Stephen Mun Yoon Leong, 'Sources, Agencies, and Manifestation of Overseas Chinese Nationalism in Malaya, 1937-1941', Tesis Ph.D., University of California, Los Angeles, 1976, hlm. 198; Khong Kim Hoong, *Merdeka: British Rule and The Struggle for Independence in Malaya, 1945-1957*, hlm. 20 dan 21; Indrajaya Abdullah, *Ringkasan Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*, hlm. 10; Victor Purcell, *The Chinese in Malaya*, London: Oxford University Press, 1947, hlm. 214 dan 217.

sebagai pertubuhan yang sah. Dengan pengiktirafan tersebut PKM dengan segera dan secara terbuka mengumumkan sokongan mereka terhadap British yang dimuatkan dalam tiga buah akhbar berbahasa Inggeris. PKM mengalu-alukan tindakan British tersebut, sambil meminta semua penduduk berketurunan Cina supaya turut sama membantu British bagi menentang kemaraan Jepun.¹⁷ Dengan perkembangan terbaru itu juga, pada 18 Disember 1941, di Geylang, Singapura, satu pertemuan sulit diatur antara, setiausaha agong PKM Lai Tek dengan Mejar Frederick Spencer Chapman sebagai Timbalan Komander 101 Special Training School (Sekolah Latihan Khas 101) dengan dibantu oleh seorang pegawai polis Inspektor Wong Ching Yok, bahagian Hal Ehwal Sulit Masyarakat Cina.¹⁸ Dalam pertemuan tersebut, satu perjanjian bersama telah dicapai antara kedua-dua pihak, PKM dan kerajaan British.

PKM akan menghantar sekumpulan pemuda Cina, yang juga merupakan kader komunis ke Sekolah Latihan Khas 101. Anggota PKM akan diberi latihan dan senjata untuk berperang di barisan hadapan bersama pasukan tentera British dan Eropah, untuk menghadapi kemaraan serangan tentera Jepun.¹⁹ Dengan dasar penerimaan tawaran kerjasama itu juga, semua tahanan komunis yang dibebaskan itu dianggarkan seramai 200 orang termasuk pemimpin gerila PKM dan mereka telah ditawarkan menyertai kursus dan latihan jangka pendek perang gerila bertempat di Sekolah Latihan Khas 101.²⁰ Kumpulan gerila komunis ini kemudiannya dibentuk menjadi sebuah pertubuhan dalam gerakan penentangan bersenjata (*Resistance Force*) di Tanah Melayu. Kumpulan tersebut akan bekerjasama dengan British bagi menentang tentera Jepun yang sedang bergerak mara ke selatan Semenanjung Tanah Melayu dan menuju ke Singapura.²¹

-
- 17 Surat daripada Mustapha Bin Hussain, Vice-President, Kesatuan Melayu Muda, Taiping, kepada Gabenor Perak, Taiping, pada 30 Mac 1942 (Versi Inggeris). Lihat juga Chin Peng, *My Side of History*, hlm. 65; Indrajaya Abdullah, *Ringkasan Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*, hlm. 10 dan 11; nota kaki Post Surrender Tasks, Section E of the Report to the Combined Chiefs of Staff, by The Supreme Allied Commander South East Asia, 1943-1945, Vice-Admiral The Earl Mountbatten of Burma, London: Her Majesty's Stationery Office, hlm. 301.
- 18 Chin Peng, *My Side of History*, hlm. 65; Lihat juga F. Spencer Chapman, *The Jungle is Neutral*, Singapore: Times Edition International, 1997, hlm. 58.
- 19 Suriani Abdullah, *Setengah Abad Dalam Perjuangan*, Petaling Jaya: Strategic Information Research Development (SIRD), 2006, hlm. 16. Lihat juga Indrajaya Abdullah, *Ringkasan Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*, hlm. 10; *The Straits Times*, Singapore, 8 Disember 1945, hlm. 3; Post Surrender Tasks, Section E of The Report To Combined Chiefs Of Staff By The Supreme Allied Commander South East Asia, 1943-1945, Vice Admiral The Earl Mountbatten Of Burma, hlm. 301, Para, 98; Ian Trenowden, *Malayan Operations Most Secret-Force-136*, Singapore: Heinemann, 1983, hlm. 59.
- 20 Suriani Abdullah, *Setengah Abad Dalam Perjuangan*, hlm. 16. Lihat juga Post Surrender Tasks, Section E of The Report To Combined Chiefs Of Staff By The Supreme Allied Commander South East Asia, 1943-1945, Vice Admiral The Earl Mountbatten Of Burma, Para, 98, hlm. 301; Boris Hembry, *Malayan Spymaster; Memoir of a Rubber Planter, Bandit Fighter and Spy*, Singapore: Monsoon Books Pte. Ltd, 2011, hlm. 130; F. Spencer Chapman, *The Jungle is Neutral*, hlm. 10; Ian Trenowden, *Operation Most Secret-Force 136*, Singapore: Heinemann Asia, 1983, hlm. 78.
- 21 Post Surrender Tasks, Section E of The Report To Combined Chiefs Of Staff By The Supreme Allied Commander South East Asia, 1943-1945, Vice Admiral The Earl Mountbatten Of Burma, hlm. 301, Para, 98. Lihat juga Kevin Blackburn and Karl Hack, *War Memory and the Making of Modern Malaysia and Singapore*, Singapore: Nus Press, 2012, hlm. 101; Suriani Abdullah, *Setengah Abad Dalam Perjuangan*, hlm. 16; Boris Hembry, *Malayan Spymaster; Memoir of a Rubber Planter, Bandit Fighter and Spy*, Singapore: Monsoon Books Pte. Ltd., 2011, hlm. 130; F. Spencer Chapman, *The Jungle is Neutral*, hlm. 10; Kitti Ratanachaya, *The Communist Party of Malaya, Malaysia and Thailand*, Bangkok: Dungkaw Publishing House, 1996, hlm. 3.

Pada peringkat awalnya, penubuhan SLK 101 adalah bertujuan untuk menyatukan semua kaum di Tanah Melayu bagi membantu British menentang dan menyekat kemaraan tentera Jepun. Mereka akan dilatih dengan kaedah peperangan secara gerila di pedalaman hutan.²² SLK 101, turut berperanan merekrut dan melatih orang perseorangan sama ada daripada kalangan orang Eropah mahu pun Asia, orang awam, dan juga anggota tentera dalam peperangan gerila. SLK 101 turut beroperasi bagi mengumpul maklumat risikan, menjalankan kegiatan sabotaj dan operasi-operasi lain, seperti yang diarahkan oleh G.H.Q Timur Jauh, diletak di bawah kendalian seorang Pegawai Perhubungan, iaitu Lt. Kolonel Alan Warren, R.M.²³ Singapore: Talisman Publishing Pte. Ltd, 2012,

Latihan pertama SLK 101, bertempat di pejabat Sekolah Tanjong Balai, yang terletak muara Sungai Jurong, 10 km dari Bandar Singapura.²⁴ Sekolah berkenaan diletakkan di bawah sebuah badan yang dikenali sebagai Special Operation Executif (SOE). SOE diletakkan di bawah projek "Oriental Mission" yang dikendalikan Kementerian Perang Ekonomi (Ministry of Economic Warfare) dengan kelulusan daripada Whitehall. SOE mula ditubuhkan pada 22 Julai 1940, merupakan sebuah badan khas untuk melakukan kegiatan sabotaj di negara-negara musuh Pakatan Bersekutu.²⁵ SLK 101, dikelolakan oleh pentadbiran tentera British di bawah kendalian Lt. Kolonel J.M.L Garvin R.E, yang dibawa daripada Special Training Centre di Lochailort, Scotland, sebagai komandan dengan dibantu oleh Mejar Frederick Spencer Chapman sebagai timbalan komandan serta serta 10 orang pegawai dan 50 kakitangan lelaki yang lain.²⁶ Sebahagian anggota tahanan komunis yang dibebaskan telah menyertai pasukan Singapore Overseas Chinese Anti-Japanese Volunteer Army atau dikenali sebagai Dalforce yang ditubuh pada 25 Disember 1942, oleh Lt. Kol. John Douglas Dalley, seorang Pegawai Khas Polis Tanah Melayu, iaitu Pengarah Bahagian Perisikan Jenayah.²⁷ Pasukan ini diletak di bawah arahan tentera Kompeni Ke-8, dengan bertindak sebagai pasukan sokongan kepada pasukan tentera British. Bagaimanapun, pasukan AJUF ini dibekalkan dengan persenjataan yang sangat terhad oleh British seperti raifel, senapan dan sejumlah peluru.²⁸

-
- 22 Wan Hashim Wan Teh, *Perang Dunia Kedua Peranan Gerila Melayu Force 136*, Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka, 1993, hlm. 73.
 - 23 F. Spencer Chapman, *The Jungle is Neutral*, hlm. 10. Lihat juga Boris Hembry, *Malayan Spymaster: Memoir of a Rubber Planter, Bandit Fighter and Spy*, hlm. 130.
 - 24 Chin Peng, *My Side of History*, hlm. 65. Lihat juga Indrajaya Abdullah, *Ringkasan Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*, hlm. 114.
 - 25 Brian Montgomery, *Shenton of Singapore: Governor and Prisoner of War*, London: Leo Cooper, Secker and Warburg, 1984, hlm. 130. Lihat juga Charles Cruickshank, *SOE in the Far East*, hlm. 2.
 - 26 F. Spencer Chapman, *The Jungle is Neutral*, hlm.10; Charles Cruickshank, *SOE in the Far East*, hlm. 16; Bryan C. Cooper, *Decade of Change: Malaya and the Straits Settlements 1936-1945*, hlm. 437; Wan Hashim Wan Teh, *Perang Dunia Kedua Peranan Gerila Melayu Force 136*, hlm. 73.
 - 27 MLF/117, Dal Force: Notes on the Volunteers During the Japanese Occupation, hlm. 8. Lihat juga Frank Owen, *The Fall of Singapore: Great True Stories of World War Two*, London: Micheal Joseph Ltd, 1960, hlm. 160.
 - 28 MLF/117, Dal Force: Notes on the Volunteers During the Japanese Occupation, hlm. 8. Lihat juga Suriani Abdullah, *Setengah Abad Dalam Perjuangan*, hlm. 16; Boris Hembry, *Malayan Spymaster: Memoir of a Rubber Planter, Bandit Fighter and Spy*, hlm. 130; F. Frederick Spencer Chapman, *The Jungle is Neutral*, hlm. 10; Justin Corfield and Robin Corfield, *The Malayan Campaign: The Fall of Singapore*, hlm. 77 dan 340; Frank Owen, *The Fall of Singapore: Great True Stories of World War Two*, hlm. 160; Kitti Ratanachaya, *The Communist Party of Malaya, Malaysia and Thailand*, hlm. 3; Indrajaya Abdullah, *Ringkasan Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*, hlm. 47.

Dengan termeterainya perjanjian itu, PKM dengan segera menghantar empat kumpulan anggota mereka yang didatangkan daripada Singapura, Perak, Selangor dan Johor, ke SLK 101. Setiap kumpulan mendapat latihan antara 7 hingga 10 hari. Manakala, 15 orang anggota teras PKM akan diberi kursus maklumat ketenteraan di Kuala Lumpur dan Kluang, Johor. Dengan itu, PKM telah menghantar anggotanya untuk diberi kursus dan latihan dalam perang gerila itu. Mereka terdiri daripada pemuda yang berkebolehan, memiliki semangat juang yang tinggi dan setia kepada parti. Kerjasama erat yang ditunjukkan antara kedua-dua pihak tersebut merupakan suatu perkara yang sangat diperlukan oleh British ketika itu. Jadi, satu laporan daripada Frederick Spencer Chapman telah dihantar ke ibu pejabat Special Operation Executif (SOE) mengenai hubungan persahabatan yang terjalin antara PKM dan British.

Laporan menyatakan hubungan persahabatan antara British dan komunis kini berada dalam keadaan yang sangat baik dan mesra.²⁹ Bagaimanapun ternyata, SLK 101 yang ditubuhkan oleh kerajaan British dalam keadaan tergesa-gesa itu merupakan persediaan terakhir British menentang kemaraan tentera Jepun. Walaupun SLK 101, hanya sempat beroperasi selama enam minggu, bermula pada 21 Disember 1942, tetapi sekolah latihan tersebut telah berjaya melatih seramai 165 gerila PKM. Di SLK 101, kader PKM telah diberi latihan secara intensif mengenai kaedah melancarkan serangan hendap dan sabotaj terhadap tentera Jepun.³⁰ Daripada sekolah tersebut seramai 165 orang gerila komunis PKM tersebut kemudiannya segera dihantar ke Semenanjung Tanah Melayu dalam empat kumpulan kecil sebagai kumpulan penentang bersenjata. Bagaimanapun, senjata yang bekalkan adalah terhad jumlahnya, seperti senapang, senapang automatik, pistol, bren gun dan bom tangan. Mereka bertugas di kawasan yang ditentukan di beberapa buah negeri Melayu dengan diketuai oleh beberapa orang pegawai British.

Kumpulan gerila tersebut, mula menyerang kedudukan musuh, mensabotaj jalan kereta api, jambatan, menyerang hendap tentera Jepun, menerima dan menghantar askar British yang tercicir ketika berundur.³¹ Kumpulan pertama lulusan SLK 101, terdiri daripada 15 orang anggota komunis itu telah dihantar untuk beroperasi di kawasan Serendah yang terletak 15 batu ke utara Kuala Lumpur, tujuannya untuk mengancam sistem komunikasi tentera Jepun di kawasan utara Selangor dan kawasan utara pergunungan di negeri tersebut.³² Manakala, lulusan kedua SLK 101, seramai 30 orang anggota komunis dihantar beroperasi di Tampin dan 60 orang gerila di Tenang dengan kedua-dua kawasan tersebut terletak di Negeri Sembilan.

Kumpulan seterusnya seramai 58 anggota komunis meninggalkan Singapura pada 20 Januari 1942, ditugaskan di kawasan hutan dan pergunungan utara negeri Johor. Kumpulan terakhir kader komunis lulusan SLK 101 telah meninggalkan Singapura pada 30 Januari 1942, dan mereka beroperasi di kawasan hutan Selatan Johor. Lokasi operasi bagi kedua-dua

29 Chin Peng, *My Side of History*, hlm. 65 dan 66. Lihat juga Indrajaya Abdullah, *Ringkasan Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*, hlm. 114 dan 115; Frederick Spencer Chapman, *The Jungle is Neutral*, hlm. 13; Bryan C. Cooper, *Decade of Change; Malaya and the Straits Settlements 1936-1945*, hlm. 437.

30 Chin Peng, *My Side of History*, hlm. 17 dan 65. Lihat juga F. Spencer Chapman, *The Jungle is Neutral*, hlm.10; Bryan C. Cooper, *Decade of Change; Malaya and the Straits Settlements 1936-1945*, hlm. 437.

31 Suriani Abdullah, *Setengah Abad Dalam Perjuangan*, hlm. 16. Lihat juga *The Straits Times*, 8 Disember 1945, hlm. 3; F. Spencer Chapman, *The Jungle is Neutral*, hlm. 13; Charles Cruickshank, *SOE in the Far East*, hlm. 2; Indrajaya Abdullah, *Ringkasan Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*, hlm.16 dan 47.

32 Chin Peng, *My Side of History*, hlm. 67. Lihat juga Indrajaya Abdullah, *Ringkasan Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*, hlm. 32.

kumpulan terakhir ini adalah meliputi kawasan Ayer Hitam, Pontian Kecil, Kluang dan Kota Tinggi.³³ Menurut perancangan asalnya, kumpulan pertama tersebut akan dihantar ke utara Tanah Melayu, kumpulan kedua ke negeri Perak, kumpulan ketiga ke Selangor dan kumpulan keempat ke Johor. Bagaimanapun, disebabkan tentera British terlalu cepat berundur, maka perancangan asal itu dibatalkan.³⁴

Penubuhkan Pasukan Bersenjata Komunis

Dengan termeterai perjanjian kerjasama PKM-British tersebut, PKM berpeluang mengembangkan pengaruhnya daripada segi moral dan material setelah menerima pelbagai bantuan berupa peralatan senjata, bahan-bahan letupan, kewangan, bantuan perubatan dan latihan daripada kerajaan British.³⁵ PKM akhirnya berjaya menubuhkan sebuah unit pasukan bersenjata sendiri yang dikenali sebagai Independent Regiments of the Malayan People's Anti-Japanese Army (MPAJA) atau lebih dikenali juga sebagai Bintang Tiga. Tujuan penubuhan MPAJA untuk mengukuhkan perjuangan bersenjata mereka, di samping membuat pakatan kerjasama dengan kerajaan British dalam usaha menentang pendudukan Jepun di Tanah Melayu.

Saat sebelum kejatuhan Singapura, kumpulan penentang anti-Jepun yang terdiri daripada pertubuhan orang Cina, terutamanya Anti-Japanese Union Force (AJUF) yang terdiri daripada MPAJA dan Kuomintang. Ternyata, kedua-dua pertubuhan tersebut telah berkembang dengan pantas setelah mendapat pengiktirafan daripada Gabenor Singapura. Pada Februari 1942, AJUF telah pun membuat persediaan untuk menyerang kedudukan musuh, setelah kader dan pemimpin gerila tersebut memperoleh bantuan senjata dan kemudahan lain daripada Force 136, sama seperti bantuan yang diberikan oleh British kepada Anti-Fascist Organisation (A.F.O) di Burma.³⁶

Pasukan Force 136, tersebut diletakkan di bawah satu organisasi yang lebih besar yang dikenali sebagai Special Operation Executive (SOE). SOE pula diletak di bawah kawalan operasi oleh South East Asian Command (SEAC) yang diketuai oleh Laksamana Lord Louis Mounbatten daripada Ketumbukan Ke-14 Tentera British. Dengan kelahiran kader komunis daripada latihan yang diterima, kini mereka telah memiliki pengetahuan yang baik dalam pembacaan peta, selok belok kawasan hutan, taktik peperangan gerila, termasuk penggunaan peralatan senjata seperti karbin, stan gun, bran gun, rifle dan bom tangan. Bagaimanapun, timbul persoalan sama ada bantuan senjata dan keperluan lain yang diberi melalui Force 136

33 Charles Cruickshank, *SOE in the Far East*, hlm. 63 dan 64. Lihat juga Indrajaya Abdullah, *Ringkasan Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*, hlm. 32-39; Bryan C. Cooper, *Decade of Change: Malaya and the Straits Settlements 1936-1945*, hlm. 438.

34 Indrajaya Abdullah, *Ringkasan Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*, hlm. 39.

35 F. Spencer Chapman, *The Jungle is Neutral*, hlm. 247. Lihat juga *The Straits Times*, Singapore: 8 Disember 1945, hlm. 3; Chin Peng, *My Side of History*, hlm. 26; C.C. Chin dan Karl Hack (eds.), *Dialogues with Chin Peng: New Light on The Malayan Communist Party*, hlm.114.

36 Post Surrender Tasks, Section E of The Report To Combined Chiefs Of Staff By The Supreme Allied Commander South East Asia, 1943-1945, Vice Admiral The Earl Mountbatten Of Burma, hlm. 301, Para, 97 dan 98. Lihat juga Suriani Abdullah, *Setengah Abad Dalam Perjuangan*, hlm. 21-22; J.H. Brimmell, *A Short History of the Malayan Communist Party*, Singapore: Donald Moore, hlm. 14; Ho Hui Ling, 'Keadaan Hubungan Kaum di Tanah Melayu, 1948-1960: Satu Tinjauan', *Purba*, bil. 26, 2007, hlm. 142.

kepada MPAJA perlu digantung atas sebab-sebab keselamatan dalam negara seperti laporan yang diterima oleh kerajaan British daripada Mejar Jeneral Pearce.

Ini berasaskan MPAJA merupakan organisasi sayap kiri, sama seperti bantuan yang diberikan kepada Anti-Fascist Organization (A.F.O) di Burma. Bagaimanapun, Laksamana Lord Louis Mountbatten, tetap berpuas hati dengan kelulusan yang diberi oleh ketua staf beliau untuk meneruskan bantuan senjata kepada MPAJA. Perkara ini diperkukuhkan lagi, setelah Operasi ZIPPER mula mengambil alih peranan untuk menakluki semula Tanah Melayu melalui serangan Tentera Bersekutu secara besar-besaran yang akan dilancarkan pada 9 September 1945.³⁷

Pada peringkat awal, MPAJA hanya mempunyai beberapa ratus orang ahli sahaja dan pengaruhnya juga amat terbatas, tetapi dengan bermulanya serangan tentera Jepun pada 8 Disember 1941, telah memberi peluang kepada MPAJA untuk membina kekuatan mereka dengan menubuhkan pasukan gerila sebagai kumpulan penentang bersenjata yang beroperasi jauh di pedalaman hutan dan secara bersembunyi di kawasan hutan dan bukit. MPAJA telah membentuk empat buah Rejimen Pembebasan (Independence Regiment). Bermula dengan penubuhan Rejimen Pembebasan Pertama MPAJA pada 10 Januari tahun 1942, berpangkalan dan beroperasi di Utara Selangor dan diikuti dengan penubuhan Rejimen MPAJA Ke-2, beroperasi di Negeri Sembilan, Rejimen MPAJA Ke-3 beroperasi di Johor Utara dan Melaka dan Rejimen MPAJA Keempat beroperasi di Johor Selatan.

Pada peringkat awal, sebaik selepas British menyerah kalah, penentangan pasukan MPAJA terhadap Jepun tidak begitu agresif. MPAJA lebih menumpukan masa mengatur dan menyusun kedudukan mereka dari satu kawasan ke kawasan yang lain. Anggota MPAJA juga terlibat dengan sejumlah latihan dengan bantuan pegawai British yang sengaja ditinggalkan bersama pasukan MPAJA dengan bantuan persenjataan kepada pasukan MPAJA turut dipertingkatkan dan disegerakan. Ini sejajar dengan kedudukan pasukan MPAJA kini muncul sebagai kumpulan penentang anti-Jepun yang terbesar di Tanah Melayu dengan dianggotai lebih daripada 3,000 orang ketika itu serta mendapat sokongan besar penduduk. Tambahan pula dengan adanya tempat simpanan senjata di Thailand serta kemudahan senjata, peluru, peralatan tentera dan kelengkapan khas yang lain turut digugurkan kepada pasukan MPAJA melalui pesawat pengebom jarak jauh Amerika B-24 dan B-29 yang berpangkalan di Calcutta, India.³⁸

Mulai Januari 1942, penentangan bersenjata PKM terhadap tentera Jepun menjadi sangat agresif. MPAJA mula melakukan serangan hendap bersenjata secara tersusun.³⁹

37 Memorandum on the Force 136 Organisation in Malaya By Lt. Col. D.G. Gill-Davies dalam D.C.C.A.O.,227/42. Resistance Force, Force 136, hlm. 2. Lihat juga Post Surrender Tasks, Section E of The Report To Combined Chiefs Of Staff By The Supreme Allied Commander South East Asia, 1943-1945, Vice Admiral The Earl Mountbatten Of Burma, hlm. 301, Para, 98; D.G. Kent, Sgt. P.L.O., Operation Carpenter Green, Report on General Situation of AJUF in Malaya, Kuala Lumpur, 11 Disember 1945; Indrajaya Abdullah, *Ringkasan Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*, hlm. 127.

38 Memorandum on the Force 136, Organisation in Malaya by Lt. Col. D.G. Gill-Davies R.E. dalam D.C.C.A.D., 227/42. Resistance Force. Force 136, Copy No.6, hlm. 1, Para 7. Lihat juga CO. 1022/187 *The Enemy in Malaya*, Times, 19 Februari 1952; CO 574/88-90. British Military Administration Malay Gazette of the Malay Peninsula, No II, Vol. I, Kuala Lumpur, Khamis, 1 November 1945, 'Note on Chinese Resistance Organisations in Malaya dalam British Military Administration, Region No. 9. S.C.A.O. File 9/45: Chinese Resistance Organisations, hlm. 1A; Chin Peng, *My Side of History*, hlm. 67; Suriani Abdullah, *Setengah Abad Dalam Perjuangan*, hlm. 21-22; Paul H. Kratoska, *The Japanese Occupation of Malaya 1941-1945: A Social and Economic History*, Honolulu: University of Hawai'i Press, 1997, hlm. 292; Victor Purcell, *The Chinese in Malaya*, hlm. 258 dan 259.

Beberapa kumpulan penentang mula dibentuk di Tanah Melayu dan orang Cina dikatakan paling aktif menentang, terutamanya pada dua tahun pertama pendudukan Jepun. Kebanyakan mereka terdiri daripada orang Cina yang melarikan diri daripada penindasan Jepun dan mencari keselamatan di hutan. Ramai wanita Cina turut menyertai pasukan MPAJA terutamanya mereka yang kehilangan bapa, abang, suami, anak, dan ahli keluarga yang lain akibat kekejaman Jepun. Pasukan MPAJA turut menyerang sistem komunikasi tentera Jepun hampir setiap tempat di mana sahaja mereka berada. Bermula tahun 1942 hingga 1945, PKM telah mendakwa mereka telah melakukan sebanyak 340 operasi menentang tentera Jepun dan 230 daripadanya dianggap sebagai operasi besar.

Pihak komunis mendakwa mereka telah berjaya membunuh atau mencederakan sebanyak 5,500 orang tentera Jepun dan 2,500 orang pengkhianat.⁴⁰ Bagaimanapun, maklumat daripada sumber Jepun mendakwa daripada Disember 1941 hinggalah Ogos 1945, jumlah tentera dan polis mereka yang terkorban dan tercedera di Tanah Melayu dianggarkan seramai 2,300 orang dan sejumlah 2,900 orang gerila PKM-MPAJA dibunuh. Ini tidak termasuk ribuan lelaki, wanita, dan kanak-kanak, ketika serangan dilakukan terhadap gerila MPAJA, di kawasan pinggir-pinggir hutan dan kawasan-kawasan bukit.⁴¹ Oleh demikian, penubuhan rejimen MPAJA, merupakan permulaan kejayaan komunis PKM menentang tentera Jepun yang dikenali sebagai perang anti-Jepun.⁴²

Semua kegiatan ketenteraan MPAJA telah disokong oleh pelbagai bentuk bantuan senjata dan peluru, bahan makanan untuk kelangsungan hidup di hutan belantara yang dihantar melalui pesawat udara. MPAJA juga mendapat bantuan kewangan, latihan dan kemudahan perubatan⁴³ daripada pasukan Force 136, dengan arahan terus melalui SEAC. Force 136 SEAC, bergerak secara sulit di pedalaman hutan di bahagian utara Perak, Kedah, Pahang dan juga di beberapa buah negeri Melayu yang lain, iaitu di mana-mana kawasan yang terdapat kegiatan pasukan penentang anti-Jepun terutamanya MPAJA. Kebanyakan anggotanya terdiri daripada pegawai British, sukarelawan Melayu, Gurkha, dan Cina. Force 136 membuat hubungan ketenteraan secara terhad dengan kumpulan gerakan penentang tersebut sebagai pegawai perhubungan dan penterjemah serta mengawasi rapi kegiatan MPAJA. Turut digolongkan sebagai pasukan penentang anti-Jepun adalah sukarelawan Melayu daripada Askar Melayu Setia (Royal Malay Army) dan gerila KMT.⁴⁴

-
- 39 D.G Kent, SGT, P.L.O, Operation Carpenter Green, Report on General Situation of AJUF in Malaya, Kuala Lumpur, 11 Disember 1945, hlm. 1. Lihat juga C.C. Chin dan Karl Hack (edited), *Dialogues with Chin Peng: New Light on The Malayan Communist Party*, hlm. 8.
- 40 Abdullah C.D., *Perang Anti-British dan Perdamaian*, Hong Kong: Nan Dao Publisher (cetakan pertama), 1998, hlm. 32; Indrajaya Abdullah, *Ringkasan Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*, hlm. 168.
- 41 Bryan C. Cooper, *Decade of Change Malaya and the Straits Settlements 1936-1945*, hlm. 464.
- 42 Mohd Azzam Mohd Hanif Ghows, *The Malayan Emergency Revisited 1948-1960*, hlm. 21.
- 43 Memorandum on the Force 136, Organisation in Malaya by Lt. Col. D.G. Gill-Davies R.E. dalam D.C.C.A.O., 227/42. Resistance Force, Force 136, Copy No.6, 15 September 1945, hlm. 4. Lihat juga Ian Trenowden, *Malayan Operation Most Secret-Force 136*, hlm. 13; Victor Purcell, *The Chinese in Malaya*, hlm. 259
- 44 D.C.C.A.O., 227/42. Resistance Force, Force 136, hlm. 2. Lihat juga Memorandum On The Force 136 Organisation In Malaya, By Lt-Col D.G. Gill-Davies R.F, Secret. 15 Sept 45, dalam D.C.C.A.O., 227/42. Resistance Force, Force 136, Copy No. 6, hlm 1, Para 10; Paul H. Kratoska, *The Japanese Occupation of Malaya 1941-1945*, hlm. 294; Victor Purcell, *The Chinese in Malaya*, hlm. 258 dan 259; Mohd Azzam Mohd Hanif Ghows, *The Malayan Emergency Revisited 1948-1960*, hlm. 12; Indrajaya Abdullah, *Ringkasan Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*, hlm. 129.

Mulai penghujung tahun 1942, MPAJA menambah lagi empat Rejimen Pembebasan. Rejimen Pembebasan MPAJA Ke-5 ditubuhkan pada 1 Disember 1942. Rejimen ini telah beroperasi di Perak dan Kelantan, kemudian diikuti dengan penubuhan Rejimen Pembebasan MPAJA Ke-6 pada Ogos 1943, yang beroperasi di Pahang Barat. Manakala, Rejimen Pembebasan MPAJA Ke-7 ditubuhkan pada September 1944, dengan beroperasi di Pahang Timur dan Terengganu. Sementara itu, Rejimen Pembebasan MPAJA Ke-8, beroperasi di Kedah. Dengan itu, dianggarkan jumlah keseluruhan anggota MPAJA adalah seramai 7,000 orang, dengan setiap rejimen mempunyai antara 400-500 anggota. Kesemua lapan buah rejimen MPAJA tersebut dikuasai sepenuhnya oleh orang Cina dengan diletakan di bawah kawalan langsung daripada Ibu Pejabat PKM di Kuala Lumpur.⁴⁵

Pertubuhan MPAJA yang didokongi oleh PKM adalah merupakan sebuah pasukan gerila bersenjata, bersifat berbilang bangsa yang digambarkan dengan pemakaian simbol bintang tiga pada bendera merah dan topi khaki berbucu lima. Matlamat perjuangan adalah mengusir pendudukan Jepun dan membebaskan Tanah Melayu bagi menubuhkan sebuah negara komunis berdasarkan idea-idea komunis mereka yang berhubungan dengan Soviet Rusia. Negara Rusia dijadikan contoh oleh PKM sebagai sebuah negara yang mengamalkan sistem demokrasi bentuk baru tersebut.⁴⁶ Terdapat tujuh buah negeri atau wilayah yang menjadi tempat kegiatan penentangan pasukan MPAJA terhadap Jepun. Negeri atau wilayah tersebut meliputi negeri Selangor, Negeri Sembilan, Utara Johor, Selatan Johor, Perak, Kelantan, Barat Pahang dan Kedah.

Sebelum rancangan pendaratan tentera Bersekutu di bawah arahan Komander Tertinggi Tentera Bersekutu untuk menakluki semula Tanah Melayu pada 15 September 1945, terdapat 290 orang kakitangan Force 136 yang memberi latihan kepada pasukan MPAJA tersebut serta mendapat maklumat keadaan di Tanah Melayu ketika itu. 190 orang daripada mereka merupakan pegawai British dan selebihnya daripada kalangan orang Melayu, Cina dan Gurkha. Pada ketika ini, peralatan senjata tambahan turut dihantar kepada gerila MPAJA, seperti

-
- 45 Suriani Abdullah, *Setengah Abad Dalam Perjuangan*, hlm. 21-22. Lihat juga CO 1022/187 *The Enemy in Malaya*, Times, 19 Februari 1952; CO 574/88-90. British Military Administration Malay Gazette of the Malay Peninsula, No II, Vol. I, Kuala Lumpur, Khamis, 1 November 1945, 'Note on Chinese Resistance Organisations in Malaya dalam British Military Administration, Region No. 9. S.C.A.O. File 9/45: Chinese Resistance Organisations, hlm. 1A; Chin Peng, *My Side of History*, hlm. 67; Abdullah C.D (bahagian kedua), *Penaja dan Pemimpin Rejimen ke-10*, Petaling Jaya: Strategic Information and Research Development Centre (SIRD.), 2007, hlm. 4; D.G Kent Sgt, P.L.O., Operation Carpenter Green, Report on General Situation of AJUF in Malaya, Kuala Lumpur, 11 Disember 1945; Abdullah Zakaria Ghazali, 'Chin Peng dan Komunis: Satu Perbicaraan Akademik dalam Wacana Sejarah Semasa' (Chin Peng dan PKM), Jabatan Sejarah, Fakulti Sastera dan Sains Sosial, Universiti Malaya, Kuala Lumpur, hlm. 2 dan 3; Richard Clutterbuck, *The Long, Long War: The Emergency in Malaya, 1948-1960*, London: Cassell and Company, 1967, hlm. 15; Paul H. Kratoska, *The Japanese Occupation of Malaya 1941-1945: A Social and Economic History*, hlm. 292; James Wong Wing On, *From Pacific War to Merdeka: Reminiscences of Abdullah C.D, Rashid Maidin, Suriani Abdullah and Abu Samah* (terjemahan), Petaling Jaya: Strategic Information Research Development Centre (SIRD), 2005, hlm. 74;
- 46 Memorandum on the Force 136, Organisation in Malaya by Lt. Col. D.G. Gill-Davies R.E. dalam D.C.C.A.O., 227 / 42. Resistance Force. Force 136, Copy No.6, 15 September 1945, hlm. 3, Para 24. Lihat juga British Military Administration, Region No. 9. S.C.A.O. File 9/45: Chinese Resistance Organisations (1A); Mohd Azzam Mohd Hanif Ghows, *The Malayan Emergency Revisited 1948-1960*, hlm. 9 The Reaction of MPAJA Members of the Vivtory Parade Contigent to England, Appendix E, hlm. 2. dalam CO 537/1582. HQ Malaya Command Weekly Summary.

karbines, Stens, S.Y. rifle, Brens, P.I.A.T, A/T rifle dan pistol termasuk juga bom tangan dan bahan-bahan letupan lain.⁴⁷

Seawal pendudukan Jepun di Tanah Melayu pada 1942, terutama selepas kejatuhan Singapura, dasar pentadbiran tentera Jepun pertama sekali adalah dengan melakukan pembersihan terhadap golongan anti-Jepun. Orang Cina dianggap sebagai musuh, terutamanya mereka yang menjadi ahli komunis kerana ia memberi ancaman terhadap tentera Jepun.⁴⁸ Ini berikutan, ketika mara menakluki Singapura, tentera Jepun telah mendapat tentangan kuat daripada pasukan gerila yang terdiri daripada orang Cina, seperti pasukan Dalforce, gerila komunis yang dilatih oleh SLK 101 serta Pasukan Sukarelawan Cina Singapura. Setelah Jepun menakluki Tanah Melayu dan Singapura, pentadbiran tentera Jepun melihat orang Cina dengan penuh rasa curiga. Orang Cina dilayan dengan buruk dan menghadapi hukuman berat daripada skuad Kempetai. Dianggarkan 5,000 orang Cina dibunuh dalam sehari melalui operasi yang dikenali sebagai *Sook Ching*, iaitu satu bentuk penghapusan etnik oleh tentera Jepun terhadap orang Cina secara beramai-ramai. Dianggarkan seratus ribu orang Cina terkorban dalam tempoh beberapa hari sahaja.⁴⁹

Tindakan Jepun membawa masuk tentera dari Manchuria ke Tanah Melayu juga menimbulkan kemarahan orang Cina. Orang Manchuria dianggap sebagai kaum penindas. Banyak kekejaman dilakukan oleh mereka terhadap orang Cina di Tanah Besar China. Penindasan itu diteruskan oleh tentera Manchuria yang berkhidmat dengan pentadbiran tentera Jepun, terhadap orang Cina di Tanah Melayu.⁵⁰ Dengan keadaan sedemikian, menyebabkan ramai generasi muda Cina, terutamanya dalam lingkungan usia 18 hingga 22 tahun, mula tertarik dengan ideologi komunis. Mereka menyertai parti tersebut kerana percaya bahawa PKM sahaja sebuah organisasi yang mampu menentang Jepun dan dasar peluasan kuasanya. Dengan adanya kerjasama dengan kerajaan British, keadaan itu memberi peluang besar kepada PKM untuk mengembangkan pengaruhnya, sama ada dari segi moral dan material. PKM setelah menerima pelbagai bantuan dalam bentuk peralatan senjata, bahan letupan, kewangan, perubatan dan latihan dari kerajaan British yang dihantar melalui pesawat udara oleh pasukan Force 136. PKM juga mendapat arahan terus melalui Force 136 SEAC yang bergerak secara sulit di pedalaman hutan.⁵¹

47 Memorandum OnThe Force 136 Organisation In Malaya, By Lt-Col D.G. Gill-Davies R.F, Secret. 15 Sept 45, dalam D.C.C.A.O., 227/42. Resistance Force, Force 136, Copy No. 6, kata pengantarj hlm. V dan hlm 1, Para 10. Lihat juga Victor Purcell, *The Chinese in Malaya*, hlm. 262.

48 Victor Purcell, (terjemahan), Nik Hasnaa Nik Mahmood, *Orang-Orang Cina di Tanah Melayu*, hlm. 271. Lihat juga C.M. Turnbull, *A History of Singapore, 1819-1975*, hlm. 152.

49 Suriani Abdullah, *Setengah Abad Dalam Perjuangan*, hlm. 32. Lihat juga *The Malay Mail*, 2 Mac 1946, hlm. 1; C.M. Turnbull, *A History of Singapore, 1819-1975*, hlm. 194; Mohd Azzam Mohd Hanif Ghows, *The Malayan Emergency Revisited 1948-1960*, hlm. 7.

50 Wawancara dengan Lim Ah Lai, Kampung Batu Hampar, Beruas, Perak. 05 Jun 2010. Lihat juga Ahmad Zaki bin Mohd Johari, 'Kegiatan Parti Komunis Malaya di Pantai Remis-Beruas, 1945-1948: Kajian Berasaskan Sumber Lisan' Tesis MA Sejarah Malaysia, Jabatan Sejarah, Fakulti Sastera dan Sains Sosial, Universiti Malaya Kuala Lumpur, 2011, hlm. 5.

51 Memorandum on the Force 136, Organisation in Malaya by Lt. Col. D.G. Gill-Davies R.E. dalam DCCAO 227/42. Resistance Force. Force 136, Copy No.6, 15 September 1945, hlm. 4. Lihat juga Ian Trenowden, *Malayan Operation Most Secret-Force 136*, hlm. 13.F. Spencer Chapman, *The Jungle is Neutral*, hlm. 247; *The Straits Times*, 8 Disember 1945, hlm. 3; C.C. Chin dan Karl Hack (edited), *Dialogues with Chin Peng: New Light on The Malayan Communist Party*, Singapore: Singapore University Press, 2005, hlm.114; Note on Chinese Resistance. Organization in Malaya, dalam CO 574/88-90. British Military Administration Malay Gazette of the Malay Peninsula, No. II, Vol. 1, Kuala Lumpur, Thursday, 1st November 1945, hlm. 3.

Dengan kemampuan tersebut, pasukan bersenjata MPAJA, menyerang kedudukan dan kepentingan Jepun dengan memutus dan menghalang jalan-jalan raya dan keretapi. Mereka juga melakukan serangan hendap, menyerang sistem komunikasi radar, pesawat pejuang dan peralatan jentera dan unit teknikal dan pasukan peninjau tentera Jepun serta membakar ladang-ladang getah, stesen janakuasa elektrik, perkhidmatan bekalan air, memutuskan perkhidmatan telekomunikasi radio dan talian telefon. Semua kegiatan tersebut dilakukan di bawah kod Operasi ZIPPER. Menjelang Julai 1945, kekuatan anggota pasukan bersenjata MPAJA di negeri-negeri Melayu dikatakan telah meningkat sehingga berjumlah 10,000 orang.

MPAJA menjadi sebuah organisasi ketenteraan tempatan yang terkuat dalam persediaan membantu British menakluki semula Tanah Melayu dan Singapura melalui Operasi ZIPPER tersebut. Operasi tersebut dirancang melibatkan pendaratan lebih 150,000 tentera British dengan melakukan serangan di bahagian tengah Semenanjung Tanah Melayu, iaitu melibatkan kawasan Port Dickson di Negeri Sembilan, dan Port Swettenham serta Morib di Selangor, bagi menawan semula Tanah Melayu dan Singapura daripada pendudukan Jepun pada 9 September 1945. Matlamatnya memecahkan kedudukan tentera Jepun kepada dua bahagian iaitu di bahagian utara dan selatan Tanah Melayu. Bagaimanapun rancangan tersebut dibatalkan setelah Jepun menyerah kalah tanpa syarat pada 15 Ogos 1945.⁵²

Pertubuhan gerila MPAJA ini disokong oleh sebuah pertubuhan yang dikenali sebagai Malayan People Anti-Japanese Union (MPAJU) atau singkatannya Anti-Japanese Union (AJU), iaitu sebuah organisasi yang dikawal sepenuhnya oleh orang Cina dan PKM. Manakala keahliannya, terdiri daripada orang awam yang menyokong perjuangan MPAJA dengan memberi pelbagai bantuan berbentuk makanan, kewangan, perubatan, perisikan, menyediakan dan membekalkan rekrut-rekrut untuk MPAJA, serta membentuk sebuah organisasi bagi tujuan propaganda komunis.⁵³

Perjanjian Persefahaman PKM-British

Pada Ogos 1941, satu pelan bagi menubuhkan organisasi untuk menyokong sistem pertahanan Tanah Melayu telah dirancang dengan teliti, diketuai oleh Gabenor Sir Shenton Thomas. Turut serta ialah pegawai tentera yang pakar dalam perang gerila, pegawai polis, pekebudan dan orang Eropah yang boleh berbahasa Melayu dan berpengetahuan luas mengenai lokasi tempat operasi dan turut dianggotai oleh orang Cina, Melayu dan India. Tujuannya bagi mendapatkan maklumat risikan, mengadakan hubungan komunikasi, sabotaj dan propaganda anti-Jepun.⁵⁴

Oleh itu, pada awal Disember 1941, dengan berlakunya pencerobohan Jepun ke atas Semenanjung Tanah Melayu dengan andaian Tanah Melayu ditakluki, seolah-olah satu langkah telah diambil oleh kerajaan British untuk mewujudkan satu rangkaian subversif yang akan

52 Memorandum On The Force 136 Organisation In Malaya, By Lt-Col D.G. Gill-Davies R.F, Secret. 15 Sept 45, dalam D.C.C.A.O., 227/42. Resistance Force, Force 136, Copy No. 6, Para 21, helaian 3. Lihat Pengisytiharan oleh Lt. General O.L. Roberts, CBE, DSO., General Officer Commanding, Tentera India-British Ke-34, Pada 14 September, 1945, dalam Sel. Civil Affairs. 162/1945; Trenowden, *Malayan Operation Most Secret-Force 136*, hlm. 207; *Dialogues with Chin Peng: New Light on The Malayan Communist Party*, hlm. 8.

53 Bah Kah Choon dan Yap Hong Kuan, *Rehearsal for War The Underground War Againsts the Japanese*, Singapore: Horizon Books, 2002, hlm. 113. Lihat juga Paul H. Kratoska, *The Japanese Occupation of Malaya 1941-1945: A Social and Economic History*, hlm. 292.

54 F. Spencer Chapman, *The Jungle is Neutral*, hlm. 12

beroperasi menentang Jepun, dengan berpangkalan di hutan. British mendapati, satu-satunya organisasi yang mampu menjalankan tugas besar ini adalah PKM, walaupun pentadbiran British berasa sangsi dengan langkah yang diambil demikian, tetapi ternyata British tidak memiliki alternatif yang lain. Dalam pada itu, British juga mendapati mulai awal tahun 1943, pasukan MPAJA menjadi kritikal kerana kekurangan peralatan senjata, peluru, dan sumber bekalan lain. Oleh itu, sekiranya tidak diberi bantuan pertubuhan MPAJA akan berakhir.⁵⁵

Dengan itu, dua orang pegawai Force 136, iaitu John L.H Davis dan Richard Broome, yang sememangnya mempunyai hubungan rapat dengan gerila komunis MPAJA dengan dibantu oleh sekumpulan anggota Kuomintang China, telah melakukan satu operasi dengan menyusup masuk ke Tanah Melayu melalui pesisiran pantai untuk berhubung dengan PKM.⁵⁶ Pada 24 Mei 1943, melalui Operasi Gustavus 1, beberapa pegawai British yang diketuai oleh Kol. John Davis daripada pasukan Force 136. Kehadiran beliau turut disertakan surat perlantikan daripada SEAC. Turut serta satu pasukan petugas daripada Special Operation Executif (SOE) yang terdiri daripada empat anggota Parti KMT China. Mereka juga merupakan penduduk Tanah Melayu yang berasal dari China. Kumpulan tersebut mendapat latihan di India dan Sri Lanka (Ceylon), telah berjaya menyusup masuk ke Semenanjung Tanah Melayu melalui jalan laut dengan menggunakan kapal selam kecil, bernombor 024, milik Belanda dan mendarat di pantai Tanjung Hantu berdekatan Pasir Panjang, Segari, Perak yang terletak 4 km ke utara Pulau Pangkor, di perairan Selat Melaka.

Mereka ditugaskan untuk membuat hubungan dengan PKM dan pasukan tenteranya MPAJA, seperti yang diarahkan oleh Markas Asia Tenggara Tentera Bersekutu (SEAC). Tujuannya bagi menubuhkan jentera yang diperlukan untuk penghantaran senjata dan peluru melalui kapal terbang dari udara dan operasi kapal selam dari laut serta mengarahkan operasi ke atas MPAJA daripada barisan belakang, sehinggalah tibanya pasukan Tentera Bersekutu untuk membebaskan Tanah Melayu dan Singapura.⁵⁷ Pasukan Force 136, telah dirancang penubuhannya oleh kerajaan British melalui SEAC untuk melakukan operasi di semua negara yang diduduki Jepun. Dengan itu, kehadiran Force 136 adalah bertujuan melakukan risikan untuk memastikan terdapatnya rangkaian gerila PKM bergerak di seluruh Tanah Melayu dan menghalusi kemungkinan rundingan serta hubungan akan diadakan pada masa akan datang dengan pihak Jawatankuasa Tertinggi PKM.

Force 136 juga ditugaskan mengumpul maklumat mengenai kekuatan tentera Jepun di kawasan sekitarnya serta menubuhkan tentera-tentera sukarelawan dan pasukan bawah tanah (gerakan sulit) bagi menentang pendudukan Jepun. Mereka dihantar bagi melatih pasukan anti-Jepun, menjadi pegawai perhubungan antara pasukan anti-Jepun dengan pasukan Tentera Bersekutu dan pada masa yang sama menjalankan tugas dalam komunikasi radio risikan.

55 Robert Jackson, *The Malayan Emergency: The Commonwealth's War, 1948-1966*, London: Routledge, 1991, hlm. 8.

56 Ian Trenowden, *Malayan Operations Most Secret-Force 136*, hlm. 147. Lihat juga J.H Brimmell, *A Short History of the Malayan Communist Party*, hlm. 15. Lihat juga Indrajaya Abdullah, *Ringkasan Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*, hlm. 118.

57 Chin Peng, *My Side of History*, hlm. 16. Lihat juga F. Spencer Chapman, *The Jungle is Neutral*, hlm. 194 dan 197; *The Malaya Tribune*, 4 Disember 1945, hlm. 4; Ian Trenowden, *Malayan Operations Most Secret-Force 136*, hlm. 79; Indrajaya Abdullah, *Ringkasan Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*, hlm. 118; Robert Jackson, *The Malayan Emergency: The Commonwealth's War, 1948-1966*, hlm. 8; John A. Nagl, *Counterinsurgency: Lessons from Malaya and Vietnam*, London: Praeger, 2002, hlm. 61; Victor Purcell, *The Chinese in Malaya*, hlm. 259; Charles Cruickshank, *SOE in the Far East*, hlm. 193.

Dalam tempoh jangka panjangnya pula, British mahu agar PKM bersedia menerima arahan dalam bentuk Commander in Chief (C-in-C) daripada Pakatan Bersekutu.⁵⁸

Pada 4 Ogos 1943, sekali lagi melalui Operasi Gustavus II, berlaku pendaratan kali kedua pasukan Force 136 berhampiran pantai Tanjung Hantu, Pasir Panjang, Segari di Perak, dengan diketuai oleh Kol. John L.H. Davis dan dibantu oleh Kapt. Richard Broome. Mereka turut disertai oleh dua orang pemuda Cina daripada Force 136, iaitu Kol. Lim Mou Shing (Lim Bo Seng?) dan Chuang Hui Tsuan, dengan dibantu oleh Chin Peng daripada PKM. Mereka kemudiannya bergerak melalui Selat Dinding menuju ke muara Sungai Perak dan ke Telok Anson. Mereka segera dibantu oleh Kian Aik Chan dan Kapten Wu Chai Sin yang sebelum ini menjalankan kegiatan sulit anti-Jepun di sekitar Ipoh, ketika sambil menunggu persediaan PKM menyediakan tempat yang selamat untuk mengadakan rundingan antara kedua-dua pihak, Force 136 bagi pihak kerajaan British dengan MPAJA (PKM).⁵⁹

Dengan kejayaan penyusupan tersebut, pada tanggal 30 dan 31 Disember 1943, satu rundingan dan perjanjian antara PKM-MPAJA dengan Force 136 yang mewakili SEAC bagi pihak kerajaan British diadakan di Kem Blantan, di puncak Bukit Bidor. Kem Blantan merupakan sebuah kem gerila MPAJA terletak berdekatan dengan bandar kecil Bidor berhampiran Tapah, Perak iaitu tidak jauh dari Cameron Highland, Pahang. Rundingan tersebut berlangsung pada 30 dan 31 Disember 1943. Pasukan Force 136 diwakili oleh Mejar John L.H. Davis, Mejar Frederick Spencer Chapman dan Kapten Richard Broome. Manakala, Tan Chong Lim @ Lim Bo Seng, ditugaskan sebagai penterjemah bahasa Mandarin ke dalam bahasa Inggeris, dengan mewakili South East Asian Command (SEAC). Manakala, PKM-MPAJA diwakili oleh Lai Tek dengan menggunakan gelaran sebagai Chang Hong sebagai Setiausaha Agong PKM dan Chin Peng sebagai Setiausaha PKM Negeri Perak, dengan dbantu oleh kawalan keselamatan daripada gerila Rejimen Pembebasan Ke-5 MPAJA.⁶⁰

Rundingan antara kedua-dua pihak itu dilakukan dalam bahasa Mandarin dan Inggeris. Mejar John L.H. Davis diberi kuasa penuh bagi mewakili pihak tentera British yang diketuai oleh Laksamana Lord Louis Mountbatten di SEAC, untuk berunding dengan mana-mana kumpulan penentang Jepun di Tanah Melayu, dengan tujuan membantu dan mengukuhkan kumpulan penentang anti-Jepun.⁶¹ Dengan rundingan tersebut, satu persetujuan dicapai antara PKM dengan SEAC yang diwakili oleh Force 136. Perjanjian ditandatangani oleh Mejar

58 *The Malaya Tribune*, 4 Disember 1945. Lihat juga *The Malaya Tribune*, 6 Disember 1945; Chin Peng, *My Side of History*, hlm. 16. Ian Trenowden, *Malayan Operations Most Secret-Force 136*, hlm. 147; J.H. Brimmell, *A Short History of the Malayan Communist Party*, hlm. 15; Sharul Anuar, *Biografi Mubarak Melaka, Datuk Hj. Ahmad Bin Hj. Joned, Pejuang Force 136*, Universiti Teknikal Malaysia Melaka: Penerbit Universiti Kampus Bandar UTMM, 2008, hlm. 36; Victor Purcell, *The Chinese in Malaya*, hlm. 259.

59 Chin Peng, *My Side of History*, hlm. 16 dan 19. Lihat juga F. Spencer Chapman, *The Jungle is Neutral*, hlm. 194 dan 197; *The Malaya Tribune*, 4 Disember 1945, hlm. 4; *The Malaya Tribune*, 6 Disember 1945; C.M. Turnbull, *A History of Singapore, 1819-1975*, hlm. 194; Ian Trenowden, *Malayan Operation Most Secret-Force 136*, hlm. 149 dan 209; Bryan Moynahan, *Jungle Soldier: The True of Freddy Spencer Chapman*, London: Ellipsis Books Limited, 2009, hlm. 271 dan 281; Kevin Blackburn and Karl Hack, *War Memory and the Making of Modern Malaysia and Singapore*, Singapore: Nus Press, 2012, hlm. 126; Charles Cruickshank, *SOE in the Far East*, hlm. 194 dan 195.

60 Chin Peng, *My Side of History*, hlm. 15 dan 16. Lihat juga Indrajaya Abdullah, *Sejarah Ringkas Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*, hlm. 118; F. Spencer Chapman, *The Jungle is Neutral*, hlm. 202.

61 Chin Peng, *My Side of History*, hlm. 25. Lihat juga Ian Trenowden, *Malayan Operation Most Secret-Force-136*, hlm. 154; J.H. Brimmell, *A Short History of the Malayan Communist Party*, hlm. 15; Charles Cruickshank, *SOE in the Far East*, hlm. 194.

John L.H. Davis, Kapten Richard Broome dan Tan Chong Lim @ Lim Bo Seng sebagai penterjemah bahasa Cina dan Inggeris, mewakili pihak SEAC. Manakala, bagi pihak PKM, perjanjian tersebut ditandatangani oleh Lai Tek sebagai Setiausaha Agung PKM.⁶²

Dalam rundingan tersebut juga, satu persetujuan dicapai antara kedua-dua pihak. PKM-MPAJA bersetuju dan komited untuk bekerjasama penuh bagi membantu kerajaan British mengambil semula (menawan) Semenanjung Tanah Melayu dan Singapura daripada pendudukan Jepun dengan menerima arahan British dalam bentuk Commander in Chief (C-in-C) ketika dalam peperangan dan juga semasa pentadbiran tentera British pasca perang. Manakala, SEAC bertanggungjawab terhadap pemerintahan dan undang-undang di Tanah Melayu selepas itu. Semua anggota PKM diminta memberi sokongan penuh kepada pegawai SEAC. Sebagai ganjaran daripada bantuan dan kerjasama tersebut, PKM akan menerima bantuan daripada SEAC dalam bentuk latihan, senjata, peluru, kewangan, perubatan dan pakaian seragam.⁶³

Dalam rundingan tersebut pegawai Force 136, dikatakan mengajukan tawaran kepada PKM. Bagaimanapun, dalam masa yang sama mereka juga memberi jawapan yang tidak begitu jelas kepada persoalan yang dibangkitkan oleh PKM. Antaranya penggunaan istilah 're-occupying' dan 're-occupation'. Ketika kembalinya British untuk menduduki semula Tanah Melayu. Persoalan telah timbul mengenai pernyataan daripada wakil Force 136, bahawa kehadiran mereka bukan mewakili kerajaan British atau mana-mana kerajaan Pakatan Tentera Bersekutu, mahupun daripada kerajaan Soviet Union sebagai rakan sekutu, tetapi semata-mata mewakili pihak Laksamana Lord Louis Mountbatten di SEAC. Persoalan menjadi lebih kabur mengenai zaman pasca perang ketika pemerintahan tentera dilaksanakan.

PKM berpandangan perundingan tersebut hanya membincangkan hal berkaitan kerjasama dan bantuan ketenteraan bagi menentang Jepun dan tidak melibatkan permasalahan politik selepas perang, walaupun terdapat klausa dalam perjanjian tersebut ada menyatakan bahawa "Kerjasama antara PKM dengan Tentera Bersekutu harus diteruskan sehingga perdamaian dan peraturan di Malaya dapat dipulihkan sepenuhnya".⁶⁴ Dengan itu ternyatalah, hasil daripada perjanjian tersebut, kedua-dua pihak sama ada di pihak PKM atau pun British, kedua-duanya memiliki maksud atau matlamat yang berlawanan. PKM bercita-cita mahu mewujudkan Tanah Melayu sebagai Republik Demokratik Malaya setelah berlakunya pengusiran terhadap tentera Jepun. Manakala, British sebaliknya mahu menggunakan PKM-MPAJA untuk mengekang tentera Jepun, di samping mengurangkan kerugian dari segi kemudahan peralatan dan nyawa tentera di pihak British, ketika melakukan serangan bagi menguasai semula Tanah Melayu.

62 Chin Peng, *My Side of History*, hlm. 25. Lihat juga J.H. Brimmell, *A Short History of the Malayan Communist Party*, hlm. 15.

63 F. Spencer Chapman, *The Jungle is Neutral*, hlm. 202; Ian Trenowden, *Malayan Operation Most Secret-Force-136*, hlm. 153 dan 154; James Wong Wing On (terjemahan), *From Pacific War to Merdeka: Reminiscences Of Abdullah C.D, Rashid Maidin, Suriani Abdullah and Abu Samah*, hlm. 21; C.C. Chin dan Karl Hack (edited), *Dialogue with Chin Peng: New Light on The Malayan Communist Party*, hlm. 114; Cheah Boon Keng, *Komrad Bertopeng: Suatu Kajian Mengenai Barisan Bersatu Komunis di Tanah Melayu, 1925-1945*, hlm. 5; J.H. Brimmell, *A Short History of the Malayan Communist Party*, hlm. 15; Victor Purcell, *The Chinese in Malaya*, hlm. 266; Charles Cruickshank, *SOE in the Far East*, hlm. 195 dan 196.

64 Indrajaya Abdullah, *Ringkasan Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*, hlm. 122.

Chin Peng berpandangan rundingan itu sangat penting kepada masa depan PKM. Bagaimanapun, dalam rundingan tersebut, PKM berada dalam proses tawar-menawar yang sangat kuat, sehingga tuntutan PKM sebanyak \$50,000 hingga \$70,000 (Straits dollar) setiap bulan seperti yang diajukan langsung dipersetujui oleh SEAC tanpa ragu-ragu. Keadaan ini menunjukkan British dalam keadaan terdesak dan amat memerlukan bantuan PKM ketika itu.⁶⁵ Kekaburan perjanjian itu turut disentuh oleh Ian Trenowden, dalam buku beliau *Malayan Operation Most Secret-Force-136*, terutamanya ketika pemerintahan tentera berkuatkuasa:

*Considering the vagueness of the offers of the British officers had to put forward, of the discussion was surprisingly clear-cut. The last point meant a probable end to the shilly-shallying and secretiveness that had obtained from time to time up till then. On the difficult question of the post war period of military occupation....The letter of this agreement was always adhered to, though not always in spirit, so its very achievement was a remarkable feat.*⁶⁶

Bagaimanapun, disebabkan syarat-syarat perjanjian pertama yang dipersetujui sebelum itu tidak memuaskan pihak British dan tanggungjawab di pihak PKM juga didapati tidak jelas. Oleh itu, tidak lama selepas perjanjian pertama itu berlangsung, pada 18 April 1945, sekali lagi perjanjian untuk kali kedua antara kerajaan British dengan PKM ditandatangani di Kem Bidor di Perak. Perjanjian Saling Membantu Melawan Jepun itu bertujuan untuk mengukuhkan lagi perjanjian yang telah dicapai dan ditandatangani antara kedua-dua pihak pada penghujung tahun 1943. Bagaimanapun, PKM menyedari bahawa kerajaan British melalui Markas Tentera Bersekutu Asia Tenggara, sememangnya berusaha untuk mengarah atau menguasai pemerintahan pasukan MPAJA terutamanya di Perak. Oleh itu, permintaan British itu tidak dapat dipersetujui oleh PKM. Bagaimanapun, PKM bersedia untuk menyalurkan maklumat kepada pihak British mengenai hal-hal ketenteraan, politik dan ekonomi bagi kawasan luar bandar serta menjalinkan kordinasi dalam peperangan di Tanah Melayu.

1. PKM akan mengembangkan ketenteraannya.
2. PKM akan menerima lebih banyak bantuan senjata dan peluru yang akan digururkan daripada udara.
3. PKM akan menerima sejumlah 150 tahlil jongkong emas dengan nilai 3,000 wang paund British, wang palsu Jepun dan bantuan makanan. Semuanya akan digururkan dari udara.
4. PKM akan menerima bantuan wang bulanan sebanyak 300 paund.
5. PKM juga akan menerima Pegawai Perhubungan (Liaison Officers) dari SEAC dan setiap Pegawai Perhubungan itu akan dibantu dengan satu pasukan platon tentera Gurkha.
6. PKM pada prinsipnya juga akan menerima seorang Pegawai Perhubungan Besar British bagi setiap unit tentera mereka, sebelum penyerahan senjata dilakukan dan ketika senjata-senjata itu akan diserahkan semula selepas perang.

65 Chin Peng, *My Side of History*, hlm. 24 dan 25. Lihat Indrajaya Abdullah, *Ringkasan Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*, hlm. 119.

66 Ian Trenowden, *Malayan Operation Most Secret-Force-136*, hlm. 154.

7. Mejar John Davis? (D.G. Gill Davis adalah nama yang disebut oleh sumber PKM) akan mewakili pihak ibu pejabat PKM atau Pegawai Tertinggi PKM akan mewakili Majer John Davis. (sekiranya, PKM mahu mengekalkan penamaan mereka, mereka boleh memilih kemudiannya, dan Chin Peng boleh mencalonkan mana-mana anggota mereka bagi mewakili beliau).⁶⁷

Dalam rundingan dan perjanjian tersebut, pihak tentera Bersekutu diwakili oleh Lt. Kol. D.G. Hill Davis dan pegawai tentera British yang lain antaranya Lt. Kol. James P. Hannah. Manakala, wakil PKM turut disertai oleh Komander Liew Wei Chung daripada pasukan Rejimen Ke-5 MPAJA. Sebaik selepas perjanjian kedua itu ditandatangani, satu siri pengguguran bahan keperluan yang dikehendaki oleh pasukan MPAJA seperti senjata, bahan kelengkapan tentera, ubat-ubatan dan bahan-keperluan hidup di dalam hutan, telah dihantar oleh kapal terbang British ke kawasan hutan berdekatan perkhemahan tentera MPAJA, seperti yang diarahkan melalui kawat perhubungan.

Dalam tempoh yang singkat, PKM telah dapat mengumpul sejumlah bekalan senjata dan peluru yang mencukupi, termasuk bekalan perubatan dan bahan keperluan lain di kawasan pedalaman hutan, tempat mereka beroperasi. Pada masa yang sama, pegawai Force 136, terus melatih gerila MPAJA. Daripada Mei 1943 hingga akhir 1 September 1945, seramai 308 orang anggota Force 136, termasuk lebih 90 orang pegawai tentera dan doktor daripada Britain, Amerika dan Australia telah dihantar ke Tanah Melayu untuk membantu dan melatih MPAJA. Mereka dihantar melalui kapal selam dan kapal terbang pengebom jarak jauh Amerika dengan dibantu oleh sekumpulan tentera Gurkha. Dengan perkembangan itu, Force 136 telah berjaya melatih sebanyak 30 unit peronda PKM. Sebahagian besar mereka telah bergiat bersama-sama dengan gerila MPAJA dan kebanyakan mereka tertumpu di pantai barat Tanah Melayu. Selepas peperangan berakhir, pegawai British daripada Force 136, terus menetap di semua markas dan kompeni MPAJA sebagai pegawai perhubungan dan penterjemah serta mengawasi segala kegiatan anggota MPAJA.⁶⁸

Bagaimanapun, menjelang Julai 1945, kekuatan anggota pasukan bersenjata MPAJA di negeri-negeri Melayu dikatakan telah meningkat sehingga melebihi 10,000 orang. Kebanyakannya anggotanya terdiri daripada masyarakat Cina kelas pekerja dan hanya sejumlah kecil daripada golongan intelektual dan juga daripada bukan kalangan orang Cina.⁶⁹ Bagaimanapun, pada Oktober 1945, kekuatan anggota MPAJA telah dianggarkan semula. MPAJA dianggarkan mempunyai kekuatan seramai 7,000 orang setelah anggaran separuh daripada mereka telah menyerah diri atau meletak senjata dengan melibatkan diri dalam aktiviti masyarakat.⁷⁰

67 Indrajaya Abdullah, *Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*, hlm. 128 dan 129. Lihat juga, Mohd Azzam Mohd Haniff Ghows, *The Malayan Emergency Revisited 1948-1960*, hlm. 11; Victor Purcell, *The Chinese in Malaya*, hlm. 259.

68 Indrajaya Abdullah, *Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*, hlm. 127. Lihat juga Mohd Azzam Mohd Haniff Ghows, *The Malayan Emergency Revisited 1948-1960*, hlm. 11.

69 CO 574/88-90, British Military Administration Malay Gazette of the Malay Peninsula, No. 11. Vol. 1, Kuala Lumpur, Khamis 1 November 1945, hlm. 1. Lihat juga Paul H. Kratoska, *The Japanese Occupation of Malaya 1941-1945*, hlm. 292-293; Paul H. Kratoska, *The Japanese Occupation of Malaya 1941-1945*, hlm. 294; Mohd Azzam Mohd Haniff Ghows, *The Malayan Emergency Revisited 1948-1960*, hlm. 292-293; Victor Purcell, *The Chinese in Malaya*, hlm. 262.

70 CO 574/88-90, British Military Administration Malay Gazette of the Malay Peninsula, No. 11. Vol. 1, Kuala Lumpur, Khamis 1 November 1945, Bab 1, hlm. 20.

Bagaimanapun, menurut pandangan pihak komunis, perubahan dasar British untuk bekerjasama dengan PKM yang diwakili oleh MPAJA ketika itu adalah suatu tindakan terdesak dan langkah terakhir British untuk mendapatkan semula sebuah wilayah dan maruah yang hilang setelah kalah dalam peperangan dengan Jepun. Mulai tarikh tersebut, daripada penghujung tahun 1941 hingga 1945, PKM dan British telah menjadi rakan sekutu bagi menentang musuh mereka yang sama, iaitu Jepun.⁷¹

Bagaimanapun, dengan kekalahan Jepun pada Pakatan Bersekutu, tanggal 15 Ogos 1945, bererti Operasi ZIPPER yang melibatkan kerjasama daripada PKM untuk melakukan serangan balas (D DAY) terhadap Jepun yang dikoordinasi perancangannya dari dalam dan luar negara pada 9 November 1945, telah dibatalkan. Walaupun PKM-MPAJA, sememangnya banyak membantu British mengusir Jepun keluar dari Tanah Melayu, tetapi berdasarkan perjanjian antara PKM dengan Pakatan Bersekutu yang dimeterai sebelum itu, maka peranan PKM-MPAJA dan masa hadapan pertubuhan itu di negara ini untuk menjaga keamanan negara tidak lagi dikehendaki dan pasukan itu perlu dibubarkan. Ini berikutan perjanjian yang dimeterai tersebut menjelaskan bahawa kekuasaan British di Tanah Melayu akan diserahkan sepenuhnya kepada kerajaan kolonial itu setelah keamanan dan peraturan negara dapat dipulihkan semula sepenuhnya.⁷²

Kesimpulan

Kerjasama antara kerajaan British dengan PKM bermula dengan ancaman Jepun terhadap negara-negara yang berfahaman komunis dan kapitalis. Jepun telah meluaskan kuasanya ke China komunis dan negara-negara di Asia Tenggara yang berfahaman kapitalis. Ini bermakna, British dan PKM serta Kuomintang, terpaksa bersatu tenaga menentang musuh mereka bersama. Tambahan pula, dengan kejayaan Jepun mempengaruhi INA dan beberapa parti berhaluan kiri di Tanah Melayu seperti KMM untuk bekerjasama dengannya bagi menentang British. Dengan itu, British berusaha untuk mengimbangi kembali kuasanya dengan Jepun. Perkara ini hanya dilakukan dengan menjadikan musuh mereka selama ini, iaitu PKM sebagai rakan sekutunya utamanya. Oleh itu, PKM telah diberi bantuan dengan pelbagai keperluan, baik dari segi persenjataan, kewangan, latihan, bagi menentang pendudukan Jepun dari dalam negara. Dengan ikatan kerjasama itu, British terpaksa melupakan untuk tempoh sementara waktu, permusuhan yang berlaku antara mereka dengan PKM, ketika meletusnya Perang Dunia Kedua dan pasca perang.

71 Chin Peng, *My Side of History*, hlm. 11. Lihat juga Indrajaya Abdullah, *Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*, hlm. 11 dan 16.

72 Memorandum On The Force 136 Organisation In Malaya, By Lt-Col D.G. Gill-Davies R.F, Secret. 15 Sept 45, dalam D.C.C.A.O., 227/42. Resistance Force, Force 136, Copy No. 6, Para. 22, hlm. 3. Lihat juga Indrajaya Abdullah, *Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*, hlm. 123 dan 124.